

Rezoluce a logické programování (pokračování)

Uspořádané klauzule (*definite clauses*)

- Klauzule = množina literálů
- Uspořádaná klauzule (*definite clause*) = posloupnost literálů
  - nelze volně měnit pořadí literálů
- Rezoluční princip pro uspořádané klauzule:

$$\frac{\{\neg A_0, \dots, \neg A_n\} \quad \{B, \neg B_0, \dots, \neg B_m\}}{\{\neg A_0, \dots, \neg A_{i-1}, \neg B_0\rho, \dots, \neg B_m\rho, \neg A_{i+1}, \dots, \neg A_n\}\sigma}$$

- **uspořádaná rezolventa:** $\{\neg A_0, \dots, \neg A_{i-1}, \neg B_0\rho, \dots, \neg B_m\rho, \neg A_{i+1}, \dots, \neg A_n\}\sigma$
- ρ je přejmenování proměnných takové, že klauzule $\{A_0, \dots, A_n\}$ a $\{B, B_0, \dots, B_m\}\rho$ nemají společné proměnné
- σ je nejobecnější unifikátor pro A_i a $B\rho$
- **rezoluce je realizována na literálech $\neg A_i\sigma$ a $B\rho\sigma$**
- je dodržováno pořadí literálů, tj.
 $\{\neg B_0\rho, \dots, \neg B_m\rho\}\sigma$ **jde do uspořádané rezolventy přesně na pozici $\neg A_i\sigma$**

Uspořádané klauzule II.

- Uspořádané klauzule

$$\frac{\{\neg A_0, \dots, \neg A_n\} \quad \{B, \neg B_0, \dots, \neg B_m\}}{\{\neg A_0, \dots, \neg A_{i-1}, \neg B_0\rho, \dots, \neg B_m\rho, \neg A_{i+1}, \dots, \neg A_n\}\sigma}$$

Hornovy klauzule

$$\frac{: \neg A_0, \dots, A_n. \quad B : \neg B_0, \dots, B_m.}{: \neg(A_0, \dots, A_{i-1}, B_0\rho, \dots, B_m\rho, A_{i+1}, \dots, A_n)\sigma.}$$

- Příklad:

$$\frac{\{\neg s(X), \neg t(1), \neg u(X)\} \quad \{t(Z), \neg q(Z, X), \neg r(3)\}}{\{\neg s(X), \neg q(1, A), \neg r(3), \neg u(X)\}}$$

$$\frac{: \neg s(X), t(1), u(X). \quad t(Z) : \neg q(Z, X), r(3).}{: \neg s(X), q(1, A), r(3), u(X).}$$

$$\rho = [X/A] \quad \sigma = [Z/1]$$

LD-rezoluce

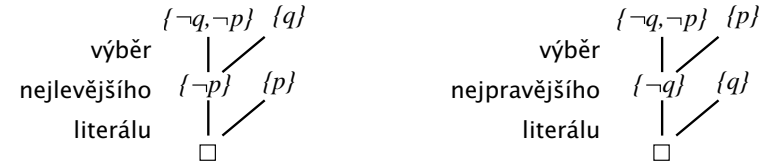
- **LD-rezoluční vyvrácení** množiny uspořádaných klauzulí $P \cup \{G\}$ je posloupnost $\langle G_0, C_0 \rangle, \dots, \langle G_n, C_n \rangle$ taková, že
  - G_i, C_i jsou uspořádané klauzule
  - $G = G_0$
  - $G_{n+1} = \square$
  - G_i je uspořádaná cílová klauzule
  - C_i je přejmenování klauzule z P
    - C_i neobsahuje proměnné, které jsou v $G_j, j \leq i$ nebo v $C_k, k \leq i$
  - $G_{i+1}, 0 \leq i < n$ je uspořádaná rezolventa G_i a C_i
- LD-rezoluce: korektní a úplná

SLD-rezoluce

- **Lineární rezoluce se selekčním pravidlem** = SLD-rezoluce (*Selected Linear resolution for Definite clauses*)
  - rezoluce
  - **Selekční pravidlo**
  - **Lineární rezoluce**
  - **Definite** (uspořádané) klauzule
  - vstupní rezoluce
- **Selekční pravidlo** R je funkce, která každé neprázdné klauzuli C přiřazuje nějaký z jejích literálů $R(C) \in C$
  - při rezoluci vybírám s klauzule literál určený selekčním pravidlem
- Pokud se R neuvádí, pak se předpokládá výběr **nejlevějšího literálu**
  - nejlevější literál vybírá i Prolog

Lineární rezoluce se selekčním pravidlem

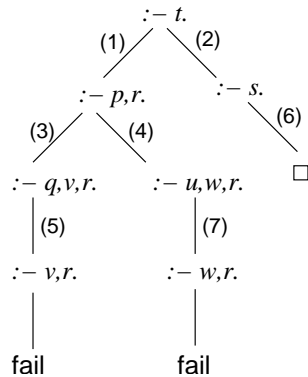
- $P = \{\{p\}, \{p, \neg q\}, \{q\}\}, \quad G = \{\neg q, \neg p\}$

- **SLD-rezoluční vyvrácení** $P \cup \{G\}$ pomocí selekčního pravidla R je LD-rezoluční vyvrácení $\langle G_0, C_0 \rangle, \dots, \langle G_n, C_n \rangle$ takové, že $G = G_0, G_{n+1} = \square$ a $R(G_i)$ je literál rezolvovaný v kroku i
- SLD-rezoluce – korektní, úplná
- Efektivita SLD-rezoluce je závislá na
  - selekčním pravidle R
  - způsobu výběru příslušné programové klauzule pro tvorbu rezolventy
    - v Prologu se vybírá vždy klauzule, která je v programu první

Příklad: SLD-strom

- $t : -p, r.$ (1)
- $t : -s.$ (2)
- $p : -q, v.$ (3)
- $p : -u, w.$ (4)
- $q.$ (5)
- $s.$ (6)
- $u.$ (7)
- $:-t.$

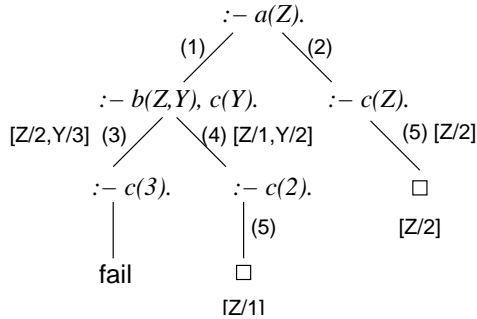
Strom výpočtu (SLD-strom)

- **SLD-strom** je strom tvořený všemi možnými výpočetními posloupnostmi logického programu P vzhledem k cíli G
- kořeny stromy jsou programové klauzule a cílová klauzule G
- v uzlech jsou rezolventy
- výchozím kořenem rezoluce je cílová klauzule G
- listy jsou dvojího druhu:
  - označené prázdnou klauzulí – jedná se o **úspěšné uzly** (*success nodes*)
  - označené neprázdnou klauzulí – jedná se o **neúspěšné uzly** (*failure nodes*)
- úplnost SLD-rezoluce zaručuje **existenci** cesty od kořene k úspěšnému uzlu pro každý možný výsledek příslušející cíli G

Příklad: SLD-strom a výsledná substituce

$: -a(Z).$

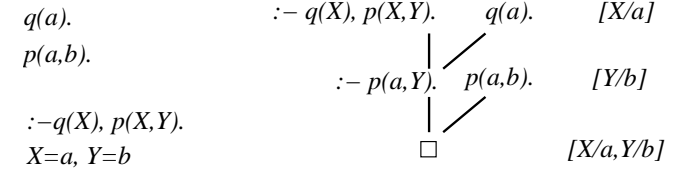
- $a(X) : -b(X, Y), c(Y).$ (1)
- $a(X) : -c(X).$ (2)
- $b(2, 3).$ (3)
- $b(1, 2).$ (4)
- $c(2).$ (5)

Cvičení:

- $p(B) : -q(A, B), r(B).$ ve výsledné substituci jsou pouze proměnné z dotazu
- $p(A) : -q(A, A).$ výsledné substituce jsou $[Z/1]$ a $[Z/2]$
- $q(a, a).$ nezajímá mě substituce $[Y/2]$
- $q(a, b).$
- $r(b).$

Výsledná substituce (*answer substitution*)

- Každý krok SLD-rezoluce vytváří novou unifikační substituci θ_i
 $\Rightarrow$ potenciální instanciaci proměnné ve vstupní cílové klauzuli
- **Výsledná substituce (*answer substitution*)**

$$\theta = \theta_0 \theta_1 \cdots \theta_n \quad \text{složení unifikací}$$

Význam SLD-rezolučního vyvrácení $P \cup \{G\}$

- Množina P programových klauzulí, cílová klauzule G

▪ Dokazujeme nesplnitelnost

$$(1) P \wedge (\forall \vec{X})(\neg G_1(\vec{X}) \vee \neg G_2(\vec{X}) \vee \cdots \vee \neg G_n(\vec{X}))$$

kde $G = \{\neg G_1, \neg G_2, \dots, \neg G_n\}$ a $\vec{X}$ je vektor proměnných v G

nesplnitelnost (1) je ekvivalentní tvrzení (2) a (3)

$$(2) P \vdash \neg G$$

$$(3) P \vdash (\exists \vec{X})(G_1(\vec{X}) \wedge \cdots \wedge G_n(\vec{X}))$$

a jedná se tak o **důkaz existence vhodných objektů**, které na základě vlastností množiny P splňují konjunkci literálů v cílové klauzuli

- Důkaz nesplnitelnosti $P \cup \{G\}$ znamená **nalezení protipříkladu**
ten pomocí SLD-stromu **konstruuje termy (odpověď)** splňující konjunkci v (3)

Výpočetní strategie

- **Korektní výpočetní strategie** prohledávání stromu výpočtu musí zaručit, že se každý (konečný) výsledek nalézt v konečném čase
- Korektní výpočetní strategie = **prohledávání stromu do šířky**
  - exponenciální paměťová náročnost
  - složité řídicí struktury
- Použitelná výpočetní strategie = **prohledávání stromu do hloubky**
  - jednoduché řídicí struktury (zásobník)
  - lineární paměťová náročnost
  - **není ale úplná**: nenalezne vyvrácení i když existuje
    - procházení nekonečné větve stromu výpočtu
 $\Rightarrow$ na nekonečných stromech dojde k zacyklení
    - nedostaneme se tak na jiné existující úspěšné uzly

SLD-rezoluce v Prologu: úplnost

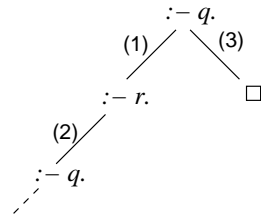
- Prolog: prohledávání stromu do hloubky
⇒ **neúplnost** použité výpočetní strategie

Implementace SLD-rezoluce v Prologu

- není úplná**

logický program: $q : -r.$ (1)
 $r : -q.$ (2)
 $q.$ (3)

dotaz: $:-q.$

Test výskytu

- Kontrola, zda se proměnná vyskytuje v termu, kterým ji substituujeme
  - dotaz: $-a(B, B).$
  - logický program: $a(X, f(X)).$
  - vede k: $[B/X], [X/f(X)]$

- Unifikátor pro $g(X_1, \dots, X_n)$ a $g(f(X_0, X_0), f(X_1, X_1), \dots, f(X_{n-1}, X_{n-1}))$

$$X_1 = f(X_0, X_0), \quad X_2 = f(X_1, X_1), \dots, \quad X_n = f(X_{n-1}, X_{n-1})$$

$$X_2 = f(f(X_0, X_0), f(X_0, X_0)), \dots$$

délka termu pro X_k exponenciálně narůstá

⇒ **exponenciální složitost** na ověření kontroly výskytu

- Test výskytu se **při unifikaci v Prologu neprovádí**
- Důsledek: $? - X = f(X)$ uspěje s $X = f(f(f(f(f(f(f(f(f(...))))))))))$

SLD-rezoluce v Prologu: korektnost

- Implementace SLD-rezoluce v Prologu nepoužívá při unifikaci test výskytu

⇒ **není korektní**

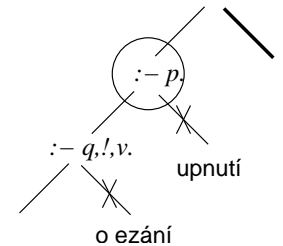
(1) $t(X) : -p(X, X).$ $:-t(X).$
 $p(X, f(X)).$ $X = f(f(f(f(f(f(f(f(f(...))))))))))$ problém se projeví

(2) $t : -p(X, X).$ $:-t.$
 $p(X, f(X)).$ yes   dokazovací systém nehledá unifikátor pro X a $f(X)$

- Řešení: problém typu (2) převést na problém typu (1)?
  - každá proměnná v hlavě klauzule se objeví i v těle, aby se vynutilo hledání unifikátoru (přidáme $X = X$ pro každou X , která se vyskytuje pouze v hlavě)
 $t : -p(X, X).$
 $p(X, f(X)) : -X = X.$
  - optimalizace v kompilátoru mohou způsobit opět odpověď „yes“

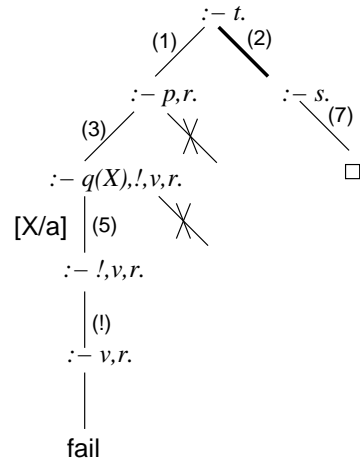
Řízení implementace: řez

- není ale žádnou deklarativní sémantiku
- místo toho **mění implementaci programu**
- $p : -q, !, v.$
- snažíme se splnit q
- řez se syntakticky chová jako kterýkoliv jiný literál
- pokud uspějí
⇒ přeskočíme řez a pokračujeme jako by tam řez nebyl
- pokud ale **neuspějí (a tedy i při backtrackingu) a vrátím se přes řez**
 ⇒ **vracím se až na rodiče** $:-p.$ a zkusím další větev
 ⇒ nezkouším tedy další možnosti, jak splnit p
 ⇒ a nezkouším ani další možnosti, jak splnit q v SLD-stromu

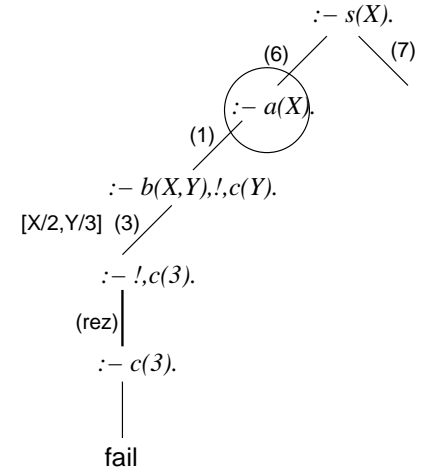
Příklad: řez

- $t : -p, r.$ (1)
- $t : -s.$ (2)
- $p : -q(X), !, v.$ (3)
- $p : -u, w.$ (4)
- $q(a).$ (5)
- $q(b).$ (6)
- $s.$ (7)
- $u.$ (8)

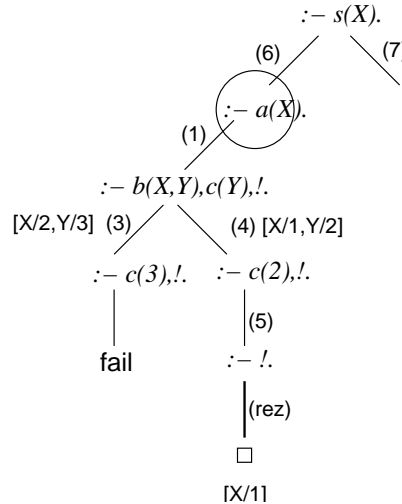
Příklad: řez II

- $a(X) : -b(X, Y), !, c(Y).$ (1)
- $a(X) : -c(X).$ (2)
- $b(2, 3).$ (3)
- $b(1, 2).$ (4)
- $c(2).$ (5)
- $s(X) : -a(X).$ (6)
- $s(X) : -p(X).$ (7)
- $p(B) : -q(A, B), r(B).$ (8)
- $p(A) : -q(A, A).$ (9)
- $q(a, a).$ (10)
- $q(a, b).$ (11)
- $r(b).$ (12)

Příklad: řez III

- $a(X) : -b(X, Y), c(Y), !.$ (1)
- $a(X) : -c(X).$ (2)
- $b(2, 3).$ (3)
- $b(1, 2).$ (4)
- $c(2).$ (5)
- $s(X) : -a(X).$ (6)
- $s(X) : -p(X).$ (7)
- $p(B) : -q(A, B), r(B).$ (8)
- $p(A) : -q(A, A).$ (9)
- $q(a, a).$ (10)
- $q(a, b).$ (11)
- $r(b).$ (12)

Operační a deklarativní semantika

Operační sémantika

- **Operační sémantikou** logického programu P rozumíme množinu $O(P)$ všech atomických formulí bez proměnných, které lze pro nějaký cíl G^1 odvodit nějakým rezolučním důkazem ze vstupní množiny $P \cup \{G\}$.

¹tímto výrazem jsou míněny všechny cíle, pro něž zmíněný rezoluční důkaz existuje.

- **Deklarativní sémantika** logického programu P ???

Opakování: interpretace

- **Interpretace** $\mathcal{I}$ jazyka $\mathcal{L}$ je dána univerzem $\mathcal{D}$ a zobrazením, které přiřadí konstantě c prvek $\mathcal{D}$, funkčnímu symbolu f/n n -ární operaci v $\mathcal{D}$ a predikátovému symbolu p/n n -ární relaci.
  - příklad: $F = \{\{f(a, b) = f(b, a)\}, \{f(f(a, a), b) = a\}\}$
interpretace $\mathcal{I}_1: \mathcal{D} = \mathbb{Z}, a := 1, b := -1, f := "+"$
- Interpretace se nazývá **modelem** formule, je-li v ní tato formule pravdivá
  - interpretace množiny $\mathbb{N}$ s obvyklými operacemi je modelem formule $(0 + s(0) = s(0))$

Herbrandovy interpretace

- Omezení na obor skládající se ze **symbolických výrazů tvořených z predikátových a funkčních symbolů daného jazyka**
  - při zkoumání pravdivosti není nutné uvažovat modely nad všemi interpretacemi
- **Herbrandovo univerzum**: množina všech termů bez proměnných, které mohou být tvořeny funkčními symboly a konstantami daného jazyka
- **Herbrandova interpretace**: libovolná interpretace, která přiřazuje
  - proměnným prvky Herbrandova univerza
  - konstantám sebe samé
  - funkčním symbolům funkce, které symbolu f pro argumenty $t_1, \dots, t_n$ přiřadí term $f(t_1, \dots, t_n)$
  - predikátovým symbolům libovolnou funkci z Herbrand. univerza do pravdivostních hodnot
- **Herbrandův model** množiny uzavřených formulí $\mathcal{P}$:
Herbrandova interpretace taková, že každá formule z $\mathcal{P}$ je v ní pravdivá.

Specifikace Herbrandova modelu

- Herbrandovy interpretace mají předdefinovaný význam funktorů a konstant
- Pro specifikaci Herbrandovy interpretace tedy stačí zadat relace pro každý predikátový symbol
- Příklad: Herbrandova interpretace a Herbrandův model množiny formulí

$\text{lichy}(s(0)).$ % (1)

$\text{lichy}(s(s(X))) :- \text{lichy}(X).$ % (2)

- $\mathcal{I}_1 = \emptyset$ není model (1)
- $\mathcal{I}_2 = \{\text{lichy}(s(0))\}$ není model (2)
- $\mathcal{I}_3 = \{\text{lichy}(s(0)), \text{lichy}(s(s(s(0))))\}$ není model (2)
- $\mathcal{I}_4 = \{\text{lichy}(s^n(0)) \mid n \in \{1, 3, 5, 7, \dots\}\}$ Herbrandův model (1) i (2)
- $\mathcal{I}_5 = \{\text{lichy}(s^n(0)) \mid n \in \mathbb{N}\}$ Herbrandův model (1) i (2)

Příklad: Herbrandovy interpretace

$\text{rodic}(a, b)$.

$\text{rodic}(b, c)$.

$\text{predek}(X, Y) :- \text{rodic}(X, Y)$.

$\text{predek}(X, Z) :- \text{rodic}(X, Y), \text{predek}(Y, Z)$.

$\mathcal{I}_1 = \{\text{rodic}(a, b), \text{rodic}(b, c), \text{predek}(a, b), \text{predek}(b, c), \text{predek}(a, c)\}$

$\mathcal{I}_2 = \{\text{rodic}(a, b), \text{rodic}(b, c),$

$\text{predek}(a, b), \text{predek}(b, c), \text{predek}(a, c), \text{predek}(a, a)\}$

$\mathcal{I}_1$ i $\mathcal{I}_2$ jsou Herbrandovy modely klauzulí

Deklarativní a operační sémantika

▪ Je-li S množina programových klauzulí a M libovolná množina Herbrandových modelů S , pak **průnik těchto modelů** je opět Herbrandův model množiny S .

▪ **Důsledek:**

Existuje **nejmenší Herbrandův model** množiny S , který značíme $M(S)$.

▪ **Deklarativní sémantikou** logického programu P rozumíme jeho minimální Herbrandův model $M(P)$.

▪ **Operační sémantikou** logického programu P rozumíme množinu $O(P)$ všech atomických formulí bez proměnných, které lze pro nějaký cíl G^1 odvodit nějakým rezolučním důkazem ze vstupní množiny $P \cup \{G\}$.

¹tímto výrazem jsou míněny všechny cíle, pro něž zmíněný rezoluční důkaz existuje.

▪ Pro libovolný logický program P platí $M(P) = O(P)$